

## Arrest

nr. 321 726 van 17 februari 2025  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES  
Amerikalei 122  
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,  
thans de Minister van Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 september 2024 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 31 oktober 2024 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. FAES, die *loco* advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHES, die *loco* advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

- 1.1. Op 29 september 2024 wordt verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).
- 1.2. Er wordt op dezelfde dag een inreisverbod van drie jaar (bijlage 13sexies) opgelegd aan de verzoeker. Dit vormt de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

## *"INREISVERBOD*

*Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Regio Turnhout op 28.09.2024 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.*

*Aan de heer, die verklaart te heten:*

*Naam : [R.]*

*voornaam : [S.]*

*geboortedatum : (...) 1978*

*geboorteplaats : Ongekend*

*nationaliteit : Nepal*

*wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.*

*Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.*

*De beslissing tot verwijdering van 29.09.2024 gaat gepaard met dit inreisverbod.*

## *REDEN VAN DE BESLISSING*

*Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:*

*Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:*

*X 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*

*☐ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

*Om de volgende reden gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 2 jaar:*

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om op onwettige wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.*

*Betrokkene verklaart in België te verblijven voor het goede leven en dat hij politieke problemen heeft.*

*Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.*

*Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."*

### *2. Onderzoek van het beroep*

*2.1. Verzoeker voert een eerste en enig middel aan, dat hij als volgt uiteenzet:*

*"EERSTE MIDDEL: Schending art. 74/11 Verblijfswet. Schending van de formele en materiële motivering. Schending art. 62 Verblijfswet. Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen. Schending van art. 74/13 Verblijfswet. Schending van artikel 3 en 8 EVRM. Schending van het hoorrecht van artikel 41 Handvest grondrechten EU en als algemeen rechtsbeginsel. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Schending van het redelijkheidsbeginsel.*

*Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van artikel 74/11 §1, tweede lid Verblijfswet.*

*Er wordt een inreisverbod van 2 jaar opgelegd omdat*

*1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*

*De motivering stelt dan verder:*

*Om de volgende reden gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 2 jaar:*

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om op onwettige wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.*

*Betrokkene verklaart in België te verblijven voor het goede leven en dat hij politieke problemen heeft.*

*Betrokkenen verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.*

*Een schending van artikel 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.*

*Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.*

*1.*

*De beslissing moet het evenredigheidsbeginsel respecteren, wat vereist is overeenkomstig de gevestigde rechtspraak.*

*Een proportionaliteitsafweging impliceert dat de belangen van de Belgische Staat worden afgewogen tegen de belangen van de betrokkene.*

*De 'fair balance'-toets impliceert dat wordt uitgegaan van een balans, een afweging. Deze is in casu afwezig, minstens manifest onjuist.*

*De beslissing stelt formeel dat een inreisverbod van 2 jaar 'proportioneel' is. Het is een loutere frase, die niet door een afdoende motivering wordt ondersteund.*

*Op geen enkel vlak wordt de bestreden beslissing uitdrukkelijk gemotiveerd.*

*Verzoeker heeft het raden naar waarom hem een inreisverbod werd opgelegd voor 2 jaar.*

*Het is absoluut niet evenredig dat verzoeker 2 jaar lang zijn zus en haar gezin niet kan bezoeken.*

*Bovendien heeft hij verblijfsrecht in Portugal. Verweerder gaat hier simpelweg aan voorbij.*

*Verwerende partij schendt hiermee het evenredigheidsbeginsel in samenhang met de motiveringsplicht.*

*2.*

*De beslissing houdt verder op geen enkele wijze rekening met het feit dat verzoeker zijn familie heeft in België.*

*Een eerlijke proportionaliteitsafweging is afwezig; nergens wordt een effectieve balans onderzocht tussen de belangen van de staat en deze van verzoeker.*

*De bestreden beslissing stelt dat verzoeker verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben.*

*Echter heeft verzoeker wel andere familieleden in België. Verzoeker was in België voor de geboorte van zijn nichtje [P.] [N.], het kindje van zijn zus [S.] [C.] [K.] (stuk 2).*

*Verwerende partij gaat hier geheel aan voorbij.*

*Deze familiebanden vallen wel degelijk onder artikel 8 EVRM, het is niet proportioneel dat verzoeker zijn zus en familie 2 jaar lang niet zou kunnen bezoeken.*

*Voor zover de motivering betrekking heeft op artikel 8 EVRM en artikel 74/13 Verblijfswet stelt verzoeker nog het volgende.*

*Het EHRM stelt dat er sprake is van een familie en van toepassing van artikel 8 EVRM wanneer er een voldoende nauwe band is tussen de familieleden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150).*

*Afwijken van het recht op familieleven kan enkel omwille van openbare orde of nationale veiligheid. (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka e Kaniki Mitunga/ België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim / België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali / Verenigd Koninkrijk, § 67).*

*Verzoeker heeft zich steeds als voorbeeldige burger gedragen en is nooit aanraking gekomen met politie of justitie.*

*De verplichtingen van artikel 8 EVRM zijn garanties en zijn niet enkel van louter praktische regeling (EHRM 5 februari 2002, Conka/ België, § 83).*

*Ook diverse arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bevestigen dat de evenredigheidsafweging op basis van concrete en uitzonderingscriteria dient te geschieden. In de recente zaak SHAKUROV v. RUSSIA (Application no. 55822/10) 5 juni 2012, besliste het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in die zin.*

*De bestreden beslissing houdt geen rekening met het feit dat de zus verzoeker hier woont met haar gezin.*

*Deze elementen wijzen er volgens verzoeker op dat hij zijn belangen in België heeft gevestigd, zodat er sprake is van een privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.*

*De bestreden beslissing maakt op dat punt geen enkele afweging, minstens geen juiste afweging.*

*De beslissing dient te worden vernietigd."*

2.2. Wat de ingeroepen schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen betreft, dient te worden vastgesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Zo wordt immers in de bestreden beslissing aangegeven dat verzoeker een inreisverbod ontvangt omdat er voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan. De verwerende partij wijst ter zake eveneens op de toepassing van artikel 74/11, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel moet *in casu* worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat niet afdoende wordt gemotiveerd waarom een inreisverbod van twee jaar *in casu* proportioneel is.

De duur van het inreisverbod moet overeenkomstig artikel 74/11, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van het geval.

Verweerder geeft in de bestreden beslissing volgende motivering voor de duur van het inreisverbod van twee jaar:

*“Om de volgende reden gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 2 jaar:*

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om op onwettige wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.*

*Betrokkene verklaart in België te verblijven voor het goede leven en dat hij politieke problemen heeft.*

*Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.*

*Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.”*

Gelet op deze motivering kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij meent dat het hem niet duidelijk is waarom hem een inreisverbod van twee jaar wordt opgelegd. Er is weldegelijk een motivering over de duur van het inreisverbod die rekening houdt met verzoekers specifieke omstandigheden. Dit onderdeel van verzoekers betoog is derhalve gesteund op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing, en verzoeker toont niet aan dat niet afdoende zou zijn gemotiveerd waarom werd geopteerd voor de duur van twee jaar.

Verzoeker betoogt dat hij verblijfsrecht heeft in Portugal en dat verweerder hier simpelweg aan voorbijgaat. Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker documenten ter staving van dit verblijfsrecht heeft voorgelegd voorafgaand aan de bestreden beslissing. In het administratief rapport *“Illegaal verblijf”* van 28 september 2024 van de politie wordt vermeld dat verzoeker tijdens een controle enkel een MOBIB-kaart kon voorleggen. Ook heeft verzoeker tijdens zijn verhoor op dezelfde dag niet gewezen op een verblijf in Portugal. Verzoekers advocaat maakte op 16 oktober 2024 stukken over aan verweerder, waaronder een document getiteld *“manifestação de interesse”*. Op 29 oktober 2024 richtte verweerder een verzoek tot readmissie aan Portugal. Op dezelfde dag antwoordden de Portugese autoriteiten dat dit document niet werd goedgekeurd, dat verzoeker geen verblijfsrecht heeft in Portugal en dat de readmissie werd geweigerd. Hierop gelet maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij verblijfsrecht heeft in Portugal.

Verzoeker voert de schending aan van de hoorplicht.

De Raad dient te wijzen op de stukken van het administratief dossier waaruit blijkt dat verzoeker op 28 september 2024 werd ondervraagd door de politie naar aanleiding van een administratief rapport *“Illegaal verblijf”*. Er werd op dezelfde dag een *“formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling”* opgesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker heeft bij dit verhoor verklaard in België te zijn voor het goede leven en geen familie of relatie te hebben in België.

Gelet op het bovenstaande kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij aanvoert dat hij niet werd gehoord. De verzoeker maakt verder ook geenszins concreet aannemelijk op welk punt het gehoor van 28 september 2024 niet zou volstaan in het licht van de hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

Een schending van de hoorplicht wordt niet aangetoond.

Verzoeker voert de schending aan van zijn gezins-, familie- en privéleven in België conform artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd met betrekking tot verzoekers gezinsleven:

*“Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.”*

De Raad merkt op dat verzoeker nooit werd gemachtigd of toegelaten tot een langdurig recht op verblijf, zodat zijn aanwezigheid moet worden beschouwd als een eerste toelating op het grondgebied. Hierbij oordeelt het EHRM dat er geen toetsing geschiedt aan de hand van het tweede lid, van artikel 8 van het EVRM, maar moet eerder onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de Staat om de

betrokken vreemdeling op zijn grondgebied toe te laten of te laten verblijven zodat zij haar recht op eerbiediging van het privé- en/of familie- en gezinsleven aldaar kan handhaven en ontwikkelen (EHRM 28 november 1996, *Ahmut/Nederland*, § 63; EHRM 31 januari 2006, *Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland*, § 38; EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 105). *In casu* diende verzoeker zich er bewust van te zijn dat zijn privé- en gezinsleven zich heeft ontwikkeld in een periode waarin zijn verblijfsstatus er toe leidt dat het voortbestaan van het gezins- en privéleven in het gastland vanaf het begin precair zou zijn. In een dergelijk geval zal er enkel in zeer uitzonderlijke omstandigheden sprake zijn van een schending van artikel 8 van het EVRM (EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 108; zie ook EHRM 17 april 2014, *Paposhvili/België*, § 142).

Met betrekking tot verzoekers band met zijn familie in België, merkt de Raad op dat de relaties tussen volwassen familieleden niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 EVRM genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden (EHRM 13 februari 2001, *Ezzouhdi/Frankrijk*, § 34; EHRM 10 juli 2003, *Benhebba/Frankrijk*, § 36). Door louter een attest van gezinssamenstelling van het gezin van zijn zus voor te leggen, toont verzoeker geen bijkomende elementen van afhankelijkheid aan ten aanzien van zijn familie in België. Hij maakt het bestaan van een beschermenswaardig gezins- of familieleven in de zin van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk.

Wat zijn privéleven betreft, merkt de Raad op dat verzoeker met de loutere vermelding dat hij zich steeds als voorbeeldige burger heeft gedragen, dat hij nooit in aanraking is gekomen met politie of justitie, en dat zijn zus met haar gezin in België woont niet aantoont dat er sprake zou zijn van een situatie die van die aard is dat ze zou leiden tot een positieve verplichting in hoofde van de Belgische overheid.

In de mate dat verzoeker zich beroept op de schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wijst de Raad erop dat dit artikel betrekking heeft op een beslissing tot verwijdering. *In casu* ligt een inreisverbod voor. Dergelijke beslissingen zijn duidelijk van elkaar te onderscheiden. Artikel 1, 6°, van de Vreemdelingenwet definieert een beslissing tot verwijdering als “*de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt*”, terwijl overeenkomstig artikel 1, 8°, van deze wet een inreisverbod wordt gedefinieerd als “*de beslissing die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering en waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van het Rijk of het grondgebied van alle lidstaten, met inbegrip van het grondgebied van het Rijk, voor een bepaalde termijn verboden wordt*”. Dit onderdeel van verzoekers betoog kan dan ook niet worden weerhouden.

Een schending van artikel 8 van het EVRM en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het eerste en enig middel, dat geen ruimere draagwijdte heeft, is ongegrond.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

### Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend vijftientig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

D. D'HONDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. D'HONDT

C. VERHAERT